

Műsorunk címe minden bizonnyal a nézetek ütköztetésére utal. Tapasztalataim szerint az ütközetre hívott vendégek inkább elkerülő hadműveleteket folytatnak ahelyett, hogy nyílt sisakkal vállalnák a küzdelmet. Meg tudom érteni. Nem irigylésre méltó dolog ország-világ előtt alulmaradni. A résztvevők mentségére szolgál, hogy ez a műfaj különleges tulajdonságokat föltételez. Az nem elég, ha valaki egy téma kitűnő szakértője. Ahhoz, hogy álláspontját sikerrel képviselje a kritikusával, az ellenfelével szemben, nagyfokú összpontosításra, nem kevés színészi adottságra, rugalmasságra és gyorsaságra van szükség. Aki ezekkel az erényekkel nem rendelkezik, az ne fogadja el a tévések meghívóját, bármennyire is szeret szerepelni.

A szerkesztők helyzete sem fenékgig tejfel, hiszen nem mindenki kapható egykönnyen arra, hogy nyilvánosan ütköztesse a véleményét. Ezért is volt kellemes meglepetés, hogy a minap a Paksi Atomerőműbe szállított, alig használt plutóniumrudak körül kialakult vitában a német Greenpeace szakértőjét sikerült megszólaltatni. A magyar vitapartner az atomerőmű egyik vezetője volt. Azért nem írtam, hogy a magyar érdekek képviselője, mert a műsor után sem tudom eldönteni, hogy nekem mi a jó. Hogy jó-e, hogy 1, azaz egy német márkáért megszereztük a milliárdokat érő fűtőanyagot, vagy épp ellenkezőleg: le kellett volna mondanunk az (atom)bomba üzletről. A nézők hozzáértését ugyanis majd mindaz, ami elhangzott, meghaladta. Mi azt se tudjuk, hogy a nehézvíz hidrogén helyett deutériumot tartalmaz, vagy hogy használnak-e egyáltalán nehézvizet a Duna partján. Lehet, hogy csak a német Greenpeace védi a magyar érdekeket?

A műsor második témája a határon túli magyarsággal foglalkozott: legyen-e róluk vita a parlamentben? A liberális vitatkozó szerint ez ártana nekik, a fiatal demokrata szerint viszont használna. No, itt kellett volna abbahagyni a vitát. Ebben a kérdésben a határon túliak a szakértők, ennek az összeecsapásnak nem sok értelme volt. Vigyázó szemünket mindenesetre a műsoron tartjuk.

Zétényi Zoltán (Demokrata, 1996. március 14.)